

[Indenrigsministeren.]

paa det Lovforslag hvilede, som jeg oprindelig fremsatte, og sagde, at der var store Forskelligheder. Ja, det er, som man tager det. Grundprincipperne i Forslagene er for saa vidt de samme: Opretholdelse af Aagerbestemmelserne og Opretholdelse af midlertidige Bestemmelser om Lejeforhøjelser og Opsigelser. Dette, at Boligretten er erstattet med, at man skal gaa direkte til de almindelige Domstole, er egentlig ikke, boliglovmæssigt set, en principiel Forskellighed. Derimod er der en stor Forskellighed paa det bestemte Omraade, at Bestemmelserne om Tilflytning til København er udgaaet.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om, at jeg havde ment, at der paa nogle Punkter i Forslaget her var sket større Indgreb overfor Husejerne end efter det af mig oprindelig forelagte Forslag, og det kunde vi jo saa ændre. Ja, jeg vil nu gerne sige til det ærede Medlem, at han bør gengive mine Udtalelser, som de virkelig faldt, nemlig som en Paapegning af, at paa en Række Omraader var der nu ikke saa store Indgreb som efter mit oprindelige Forslag, men at dette havde draget efter sig som en fuldkommen logisk Følge, naar man ser paa Forslagets hele Opbygning, større Stivhed paa andre Omraader, og jeg tror, at det ærede Medlem, naar han beskæftiger sig noget mere med dette Forslag, vil se, at netop denne større Stivhed er, hvad jeg kalder en logisk Følge af, at der er givet større Frihed paa andre Omraader. Disse to Ting lader sig ikke adskille, og det ærede Medlem vil sikkert ogsaa være enig i, at som Forslaget er bygget op, er det ikke muligt at gaa videre; man vil ikke kunne give baade i Pose og i Sæk.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa, at jeg havde erkendt, at der var visse Bestemmelser, som kunde have været affattet paa en klarere Maade. Jeg skal dertil sige, at jeg vil gerne samarbejde med ham, hvis der kan ske en Klaring paa det ene eller det andet Omraade, hvor der ikke i Øjeblikket er Klarhed, og det vil sikkert kunne ske uden at berøre de Realiteter, som det ærede Medlems Parti og jeg er enedes om i Folketinget.

Det ærede Medlem fremkom derefter med en Betragtning, som jeg ikke kan godkende, en Betragtning, der gik ud paa, at der i det Forslag, der her foreligger, var givet

meget større Bevægelsesfrihed med Hensyn til Bygningsarbejder, med Hensyn til Nedrivning, Modernisering o. s. v. end i det oprindelige Forslag. Det kan det ærede Medlem meget vanskeligt mene. Hvis det ærede Medlem vil se efter i det Lovforslag, som jeg forelagde i Folketinget, i § 11 b., vil det ærede Medlem lægge Mærke til, hvorledes der netop der er fastsat de samme Regler for Lejeforhøjelse, hvor der foretages Forbedringer ud over almindelig Vedligeholdelse, idet det slaas fast, at saadanne Forbedringer skal honoreres med forhøjet Leje, der svarer til rimelig Forrentning og Amortisation af Udgiften til Forbedringerne. Med Hensyn til Bestemmelsen om Nedrivning, hvor der nu gives fri fra en bestemt Dato, vil det ærede Medlem, hvis han ser efter i det oprindelige Lovforslags § 14 Nr. 6, finde, at der netop herigennem gives Adgang til Opsigelse, naar Ejeren vil have Ejendommen nedrevet eller i betydelig Grad ombygget, saa paa de to Omraader, det ærede Medlem her omtalte, er der ingen Væsenforskel mellem det Forslag, der her foreligger, og det, jeg oprindelig forelagde.

Der er ogsaa et andet Punkt, hvor jeg gerne vil gøre en korrigerende Bemærkning overfor det ærede Medlem. Det ærede Medlem fremkom med nogle Betragtninger angaaende de Bestemmelser, der nu er indsat i §§ 1—3 vedrørende Aager, og udtalte Ønsket om visse Ændringer deri med den Begrundelse, at disse Aagerbestemmelser nu er blevet gjort permanente. Jeg maa minde det ærede Medlem om, at de Aagerbestemmelser, der findes i den gældende Lov, er permanente, og hvis der ikke gennemføres en anden Lov, gælder de fremdeles. Derfor er Forholdet ogsaa det, at den Bestemmelse, der staar i § 1, hvor der henvises til § 10 i Loven af 1. April 1925, ikke er ny, men er en Bestemmelse, der i Øjeblikket er gældende, og som er permanent, ubegrænset i sin Varighed i Henhold til den gældende Lovgivning. Derfor tror jeg heller ikke, det ærede Medlem med Hensyn til Aagerbestemmelsen burde hæfte sig ved Tanken om at vende tilbage til en Tankegang, som der tidligere har været Diskussion om under Boligforhandlingerne, nemlig den, at Ordet „Misforhold“ skulde erstattes med Betegnelsen „aaabenbart Misforhold“. Nej, den gældende permanente Lov har knæsat Ud-